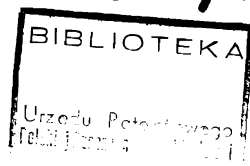

Opublikowano dnia 20 września 1954 r.

C 10 L 5/44

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 36317

Kl. 10 b, 3/01

Wojewódzki Zarząd Przemysłu Terenowego*)

(Łódź, Polska)

Sposób wytwarzania brykietów z trocin

Udzielono patentu z mocą od dnia 23 marca 1953 r.

Znane jest wytwarzanie brykietów z trocin, przy użyciu materiałów wiążących takich, jak ługi siarczynowe, naftalen, mleko wapienne, krew, produkty smołowe i tym podobne.

Zaden z wymienionych znanych sposobów nie nadaje się do masowego wyrobu brykietów, a to ze względu na stosunkowo duży koszt materiałów wiążących. Sposób według wynalazku polega na użyciu jako materiału wiążącego surowej miazgi torfowej i zachowaniu przy wytwarzaniu brykietów ściśle określonych warunków. Sposobem według wynalazku suche trociny dowolnego pochodzenia miesza się z surową miazgą torfową, najkorzystniej z miazgą torfu smolistego długowłóknistego w stosunku wagowym 1:2. Mieszaninę rozrabia się wodą na gęstą papkę i sprasowuje ją na brykiety w urządzeniu do prasowania, przystosowanym specjalnie do tego celu, a mianowicie w prasie, w której zarówno matryca jak i stempel zaopatrzone są w otwórki o niewielkiej średnicy. Przez otwórki

te w czasie sprasowywania papki wypływa nadmiar wody i w wyniku prasowania otrzymuje się brykiet jeszcze wilgotny ale już o dostatecznej wytrzymałości. Brykiety tak otrzymane suszy się następnie na wolnym powietrzu.

Zaletą brykietów otrzymanych sposobem według wynalazku jest ich wysoka kaloryczność, twardość nieco wyższa jak brykietów węglowych, niski zapłon, znikoma ilość popiołu oraz powstający w czasie spalania koksik.

Zastrzeżenie patentowe

Sposób wytwarzania brykietów z trocin, znamienny tym, że suche trociny dowolnego pochodzenia miesza się z surową miazgą torfową, najkorzystniej z miazgą torfu smolistego długowłóknistego, w stosunku wagowym 1:2, mieszaninę rozrabia się wodą na gęstą papkę i sprasowuje ją na brykiety, w urządzeniu do prasowania posiadającym zarówno w matrycy jak i w stemplu otwórki o niewielkiej średnicy, po czym brykiety poddaje się suszeniu na wolnym powietrzu.

*) Właściciel patentu oświadczył, że wynalazcami są Henryk Kalinowski w Pabianicach, Mieczysław Marczewski i Feliks Godlewski w Łodzi.

Wojewódzki Zarząd
Przemysłu Terenowego